

Фалангата крстарела по светот пред две илјади триста триесет и три години. Александар гологлав ги предводел Македонците во сите победи. Зад него застанувале сите умни луѓе од Македонија: научници, филозофи, архитекти, уметници и сите си ја вршеле својата работа, пред отворените порти на многу народи на исток каде што Александар се движел по патот на сонцето, обединувајќи го светот со својата космополитска идеја.

Неколку градови и војски се испречиле и морале да бидат уништени до темел. Тоа беа Теба и Тир. Со тоа Александар си го чувал грбот во Македонија. Последна битка била во Индија со Пор. Останатото време Александар го посветил на градење на градови Александрии, царски патишта и светилишта, оставајќи секаде дел од македонската душа. Не само луѓето и народите, туку и боговите му помагале.

Уште како дете сам заминал во шумата да види како расте дренот висок и до шест метри. Од него се правеле копјата за фалангата. Таму открил калем на дрен со дрен без да се примети спој на стеблото.

Сè што оди, лета и плива, го предизвикувало неговото љубопитство со инстинкт за опстанок. Со голема интуиција, вродени претчувства и знаења за природата ја збогатувал свеста со разни сознанија. Се консултирал со сите, а решавал сам со непогрешливост во предвидувањата. Знаел како да ги помине пустините и планините, како да победи десет пати помногубројна војска, како да го одржува духот и довербата кај Македонците, знаеше сè и можеше сè.

Кога се менувале условите, се менувала целата тактика или се пренаменувала фалангата.

Така било и во битката со Пор во Индија. Никој не можел да сфати што подготвува Александар. Пор чекал со распоредена повеќеилјадна војска, со многу слонове и најразновидно оружје. На Александар како и пред битките кај Гавгамела со Дарие му се врежала мислата дека силата не е во мнозинството. Изгледало како да се повлекува, откажува, а тој самиот градел удар врз митолошка основа. Од како разбрал за Индискиот култ кон кравата како свето животно Александар наредил да се соберат илјадници крави од сета пристапна територија.

Пор со многубројната индиска војска тргнал кон фалангата. Македонците се поделиле и ги пропуштиле светите крави подгонети во стампедо. Индијците и слоновите во паника се напаѓале едни со други, бегајќи пред налетот на обожуваните свети крави.

Ниту еден Македонец не загина. Пор не побегнал срамно како Дарие, туку се предал, барајќи од Александар да постапи со него царски.

Умната постапка на Александар, во Индија се почитува.

Многу Индијци и денеска се прикажуваат како Македонци по женска линија. Впечатокот што го оставил Александар и Македонците во Индија не избледува.

Ангелина Маркус